MUZICA

REVISTA UNIUNII COMPOZITORILOR DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA
ŞI A CONSILIULUI CULTURII ŞI EDUCAŢIEI SOCIALISTE

Anul XXIV nr. 12 (286) decembrie 1974

MISIUNEA NOASTRĂ ESTE MENIREA NOASTRĂ

Convorbire cu Ion Dumitrescu, preşedintele Uniunii Compozitorilor

Au trecut puţine zile de la încheierea celui de al XI-lea Congres al partidului. În agenda de lucru a fiecărui compozitor s-au aşternut planuri de lucru, idei fructuoase desprinse din Programul partidului, idei ce în curînd vor prinde viaţă, vor germina lucrări de amplă rezonanţă, menite să răspundă chemării din Raportul prezentat la Congres — de a oglindi istoria poporului nostru, uriaşa operă socială pe care o înfăptuieşte în prezent, realităţile vremii noastre.

— Cum vedeţi împlinirea rolului muzicii în vastul proces de educare patriotică, estetică a maselor relevat de Congresul partidului ?

— **Propun să legăm discuţia despre educaţie prin muzică, prin artă în general, de noţiunea de** accesibilitate. **Este o problemă valabilă în toate domeniile artei : pictură, teatru, literatură, şi care se ridică cu şi mai mare acuitate pentru arta sunetelor. O întrebare trebuie să călăuzească strădaniile oricărui creator : arta trebuie să apară ca un răspuns direct, ca o consecinţă a doleanţelor ascultătorilor de toate categoriile sau să deschidă drum acestora ?** Arta, cred eu, trebuie realizată la acel nivel de accesibilitate încît să fie înţeleasă de toţi oamenii ; dar, în acelaşi timp, să devină o permanentă invitaţie către exigenţă, pentru public, astfel ca acesta să-şi sensibilizeze înţelegerea, să aibă acces la valorile artei muzicale româneşti şi universale, la marea muzică.

— Pentru a ajunge la „marea muzică", după cum aţi spus, trebuie urcate importante trepte de iniţiere, educaţie...

— **Mai mult, aş spune, printr-un** efort intelectual, **şi de voinţă cu o mare disponibilitate faţă de sugestiile exterioare care vor crea ambianţa şi condiţiile de apropiere de adevăratele valori ale muzicii. Problema accesibilităţii se leagă strîns, indisolubil, de** învăţămîntul muzical **în procesul vast de educaţie a tineretului. Mai clar, de obiectul** Muzica, **în învăţămîntul de toate gradele şi în toate formele de învăţămînt, inclusiv cel tehnic. Se pune, de asemenea, problema acută a** profesorului de muzică, **cadru didactic de specialitate, bine pregătit** profesional, **bine educat cetăţeneşte, înflăcărat patriot, conştient de înalta misiune pe care o are în transformarea societăţii noastre ; profesorul de muzică — urmînd tradiţia pozitivă a înaintaşilor care, adesea, într-o ambianţă ostilă „dexterităţilor" au încălzit inimile tineretului de odinioară cu vraja artei sunetelor, formînd devotaţi iubitori ai muzicii ; profesorul de muzică — ce trebuie să formeze astăzi publicul de mîine, membri activi în sălile de concert, în ansamblurile corale de la oraşe şi sate, în orchestre de amatori, în mici formaţii de cameră. Avem în ţară sute de profesori entuziaşti care slujesc cu credinţă arta, fac totul pentru educarea patriotică, artistică a tinerelor generaţii. Acestor oameni le datorăm educaţia muzicală a poporului nostru, pentru ca apoi, pe această bază, să înflorească creaţia muzicală contemporană. Şi dacă învăţămîntul, după cum se dovedeşte, trebuie să-şi spună mai eficient cuvîntul în acest sens, să nu uităm importanţa „ciclurilor de iniţiere", emisiunilor speciale, concertelor-lecţie, conferinţelor, medalioanelor pe care Radioteleviziunea, instituţiile muzicale le au programate în activitatea lor curentă. Să adăugăm activitatea cercurilor de iubitori ai muzicii în marile întreprinderi din ţară, deplasarea în întreprinderi şi instituţii a artiştilor interpreţi — mijloace care, bine organizate, bine conduse, pot contribui şi ele la dezvoltarea gustului şi dragostei pentru muzică.**

Noi români avem unul din cele mai bogate fonduri tradiţionale de muzică populară. O muzică plină de expresie, de inedit, un adevărat fond umanist legat strîns de viaţa milenară a poporului nostru. Această muzică populară constituie pentru creatori o sursă inepuizabilă de inspiraţie, un model viu şi puternic. Trăim aceşti ani efervescenţi şi viaţa este o generoasă sursă de inspiraţie. Compozitorii au răspuns prompt la chemările partidului. Se străduiesc să dea creaţiei muzicale româneşti o strălucire şi un sens superior în faţa oamenilor din ţara noastră şi a celor de peste hotare. Discutînd despre educaţia oamenilor, formarea profilului moral al cetăţeanului, educaţia tineretului prin mijlocirea şi contribuţia muzicii româneşti, reies clar sarcinile şi menirea pe care creatorii noştri de muzică le au. Îmbogăţirea treptată a muzicii româneşti cu genuri accesibile — muzică corală, muzică uşoară de calitate, muzică simfonică pentru toate gradele de înţelegere, vocal-simfonică, opere, operete, cu tematică revoluţionară, pline de optimism — constituie preocuparea de căpetenie şi sarcinile planificate ale Uniunii compozitorilor. **Muzica românească pe terenul bogat umanist al creaţiei populare, inspirată din realităţile vremii, este o muzică umanistă, care cîntă omul cu năzuinţele, cu elanurile lui, o muzică ce se adresează publicului larg. Sîntem mîndri, ca artişti, ascultînd chemarea rostită de secretarul general al partidului la Congresul al XI-lea :** „Scriitorii, pictorii, compozitorii, toţi slujitorii artei şi literaturii nu-şi vor precupeţi munca şi talentul pentru a crea noi opere valoroase, pătrunse de umanism revoluţionar, de un robust optimism social, care să redea în forme cît mai variate preocupările şi frămîntările, dorinţele şi aspiraţiile poporului nostru". **Sîntem mîndri şi conştienţi de sarcinile ce ne revin.** Misiunea noastră este menirea noastră. **Sarcinile ce ne revin sînt paşi siguri spre viitorul unei arte muzicale de mare rezonanţă.**

SMARANDA OŢEANU

https://biblioteca-digitala.ro